

[Henry Sørensen.]

30 mill. kr. i 1967, 40 mill. kr. i 1968 og 45 mill. kr. i 1969, hvortil kom henholdsvis 10, 12 og 14 mill. kr. via disponible afdrag indgået til genudlån. Fiskerikommissionen tiltrådte dette forslag blot med den ændring, at der flyttedes 5 mill. kr. over fra 1968 til 1967, for at man i nogen måde bedre kunne imødekomme det opsummerede lånebehov, som den lange rationering havde skabt. I lovforslaget foreslås imidlertid en udvidelse af garantirammen med 50 mill. kr. i 1967-68, som derefter i de følgende år fastsættes på de årlige finanslove. Dette princip kan vi fra venstre tiltræde, idet der herved bliver tale om en smidigere ordning, som kan affapses efter udviklingen, og en pludselig rationeringssituation, som den, vi har haft, kan derved også undgås. Vor tiltrædelse forudsætter selvfølgelig, at der ved fastsættelsen også efter 1967-68 tages fornødne og skyldige hensyn til udlånsbehovet, men det er også vor tro, at man i det høje ting vil udvise forståelse herfor.

I den foreliggende forbindelse vil jeg gerne rette et spørgsmål til fiskeriministeren. Det siges i bemærkningerne til lovforslaget, at den anførte nye praksis vil betyde, at indgåede afdrag ikke fremtidig vil kunne anvendes til udlån. Jeg forstår ikke ganske konsekvensen og nødvendigheden af denne følgeslutning og ej heller, hvilket formål der er tilsigtet hermed. For 1967-68 søges som nævnt foreløbig en udvidelse på 50 mill. kr., og det primære spørgsmål er selvfølgelig, om dette må siges at være tilstrækkeligt. Situationen pr. 1. december i år var den, at banken, hvis udlånsramme i øjeblikket er 150 mill. kr. plus grundfondens 10 mill. kr., havde udbetalt eller givet lånetilsagn for i alt 151,9 mill. kr., og havde 29 ansøgninger til ca. 9 mill. kr. liggende under behandling, medens yderligere 44 ansøgninger til i alt 20,3 mill. kr. vel var behandlet, men stillet i bero, indtil nye udlånsmuligheder fremkom. Set på baggrund af disse tal, der giver udtryk for et stærkt opsummeret lånebehov, og med den kendsgerning for øje, at banken ikke i forbindelse med sin udlånsvirksomhed har lidt tab, som er værd at nævne, er det et spørgsmål, om de foreslåede 50 mill. kr. indtil 31. marts 1968 vil slå blot nogenlunde til til en imødekommelse af det lånebehov, vi har.

Som jeg også har givet udtryk for i fiskerikommissionen, bør det sikkert overvejes, om ikke rammen for det kommende år bør yderligere udvides ud over de foreslåede 50 mill. kr. Prisudviklingen, bygningen af større fartøjer med større motorer og dyrere teknisk udstyr stiller jo stadig større krav til finansieringen, og uden rimelige finansieringsmuligheder for de danske fiskere vil det blive svært at bevare det selvejersystem, som vi har i fiskeriet, og som betinger dets effektivitet og dets valuta-indtjening — jeg må måske her gøre opmærksom på, at i 1966 var eksporten af fisk og fiskeprodukter nået op på 903 mill. kr. — og dets evne til at skaffe beskæftigelse, hvilket også er meget vigtigt. Disse større finansieringskrav opstår ikke mindst, hvis de udviklingsmuligheder, der i dag er i fiskeriet, og som bør udnyttes, også skal finansieres med det resultat, at fiskeriet kan klare den råvaretilførsel, som fiskeindustrien har brug for, i stedet for at importere den.

I denne forbindelse vil jeg gerne pege på de vanskeligheder, der i dag foreligger finansieringsmæssigt ikke mindst for de unge fiskere, som ønsker at blive selvstændige skippere. Der er her tale om spørgsmål, som i strukturen ligger tæt op til dem, der gør sig gældende for de unge landmænd, og hvis løsning inden for fiskeriet er og bliver en betingelse for bevarelsen af selvejersystemet med dets fordele. Hvis dette spørgsmål ikke inden for en rimelig tid klares, må vi se i øjnene, at udnyttelsen af kommende udviklingsmuligheder må ske igennem kapitalindsats fra virksomheder og personer uden for fiskeriet, og at spørgsmålet om fiskeribankens medvirken hertil kan blive særdeles aktuelt, såfremt blot noget hold på udviklingen skal bevares for fiskeriet selv.

Det er bl. a. tanken i så henseende, der har ligget til grund for den mindretals-udtalelse, som en række fiskerirepræsentanter i fiskerikommissionen, heriblandt også jeg, har fremsat om fiskeriets finansieringsforhold, og hvori vi giver udtryk for, at disse ikke kan anses for endeligt og definitivt behandlet i kommissionen og følgelig ej heller for løst gennem det foreliggende lovforslag.

Med hensyn til forhold, som ikke ved-